

være een Stemme imod. Loven, saa vil jeg tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at vi dog her, hvad det store Fleertal angaaer, vist ere, hvad man kalder gode Scandinaver; (Stemmer: Nei!). Gode Scandinaver er det store Fleertal her i Salen i den Betydning, at det er klart for os alle, at vor hele Udvi-
 ling fremmes ved et nøie knyttet Venstab med de andre Riger, Sverrig og Norge; der er en saadan Mængde Forbindelsesled imellem de tre Riger, at vi maa ønske, at de blive stærkere og stærkere tilgjenfaldig Nytte for dem. Det hjælper ikke, at man her vil tale om den høiere Politik, og at det er Fremtiden forbeholdt, hvorledes det skal blive, indtil den engang kommer; thi jeg er overbevist om, at den atter engang vil knytte disse Lande sammen til gjensidigt Held. Indtil den Tid kommer, er der mange andre materielle Forbindelser, som vi maa ønske at see besteede iblandt os til overmaade stor Nytte for os Alle, og uden at vi kunne tænke os nogen Skade derved. Jeg vil bede de ærede Medlemmer at erindre, hvor forunderligt det dog er, at vi, som dagligt see den ene Deel af Naboriget, og som have staaet i den nærmeste Forbindelse med det andet Rige, i saa mang-
 foldige Henseender ere saa fremmede, ja endog lige saa fremmede for hinanden som de Riger, der ligge allerfjernest fra hinanden. Er det muligt at tænke sig Andet, end at saadan en fremmed Tilstand maa virke overordentlig skadelig paa alle Forhold? Jeg vil erindre om, hvor nyttigt det vilde være, om vi, foruden denne Lov, ogsaa vare istand til at faae den Lov vedtagen, som det ærede Medlem omtalte, men som blev nægtet kongelig Sanction, saa at den Mønt, som er eens i Verdi, kunde blive tagen i alle tre Riger, thi der er blot den Forskel mellem de tre Rigers Specie, at det enes er en-
 deel bedre end vor, og det andet fuldkommen eens med den, og jeg vil derfor spørge, hvorledes man skal kunne tænke sig nogen Skade ved at tage for lige Penge en Mønt, der seer ud og har samme Verdi som vor. Det vilde betydeligt lette og bidrage til Handel og Om-
 sætning, om Saadant skete; vil fremdeles No-
 gen nægte, at det vilde være til Fordeel for disse Riger, om vi havde eens Maalet og Vægt og alle den Slags Ting sammen? Det, som

nu er fremmed og fjernet fra hinanden, er alle saadanne mindre Gjenstande, som vi maatte ønske endelig engang kunde blive ved Lov gjort fælles for os Alle. Der er allerede en ikke ringe dansk Interesse knyttet til Sverrig, meget mere end til Norge, og den Interesse, Sverrig har for Danmark i det Hele og for Hovedstaa-
 den i Særbeleshed, er langt større, hvad Hand-
 del og Omsætning angaaer, end Folk i Al-
 mindelighed ere opmærksomme paa. Jeg vil bede de ærede Medlemmer, der ønske at sætte sig ind i disse Forhold, at erhyndige sig om, hvilken Deel Skaane s. Ex. har i hele Njø-
 behavns Omsætning, og hvor overordentlig meget hele Douthshandelen og Haandværksbe-
 driften skylder sin Forbindelse med Skaane. Nu have vi i en Række af Aar haft videnska-
 bellige Sammenkomster mellem Mænd fra alle tre Riger; Kongerne leve i det venstabeligste Forhold med hinanden, Sprogene ere eens, men endnu er der mangfoldige Ting, der stille os fra hinanden. Denne Lov og andre Love af lignende Art er den sikreste Maade at bane Veien for en virkelig nyttig og heldig Forening mellem alle tre Lande. Lad os derfor hilse denne Lov velkommen og glæde os til, at det første praktiske Skridt er gjort til en Forening, som jeg er overbevist om ikke alene er til For-
 deel for os, men ogsaa for de andre Riger. Al denne smaalige og forunderlige Skinnhyge og Egen efter tydelig Politik, lad den engang forsvinde, lad os komme til Overbeviisning om, at vi kun bør have venstabeligt og godt Forhold med de nordiske Riger, og at vi ikke have kjendt Andet end Haan, Vogn og Over-
 mod fra Syden, at det er den Forbandlelse, der hviler over os, og at jo før vi kunne faae Hjælp imod dette, des bedre er det, og at vi aldrig ville have Kraft til at blive et stærkt og selvstændigt Folk, saalænge vi føle dette For-
 hold til Thyssland at være, som det er. Kun naar dette bliver klart, ville vi, saa troer jeg, være istand til at tage et Opsving og hævde vor Andeel af den store nordiske Nation saaledes, som jeg haaber, den vil blive. Lad os ikke trættes, om det skal betragtes som havende politisk skandinaviske Betydning eller ikke, thi i vore Hjærter ere vi Alle Scandinaver.